

לישרים

ענין זה הצביעו ומוופמי עד אז נטהר צו ספק כלל חל
טוס מדס. טכ"ל.

סימן כה

חדש בשיטת ההלכות גדולות

דבר חדש בשיטת ההלכות גדולות. באור דברי הגר"א בא"ח סימן ח' סעיף ב' וישוב למה שתמכו עליון. ההגדורה של מידת חסידות, באור הסוגיא דשבת קי"ח בזה. באור חדש בשיטת ההלכות גדולות بما שמנא בסה"מ מצוות דרבנן.

ועיין גראמג"ז מה שיבן שיטת הצעל הלאה
גדלותם ולפערנ"ד פיה מפער לומר דבר מוחדר בכתובת
השלכות גדולות ורק נקדמים כזו היהו דברים, דנאנה יט
מאות שלין מיען מן כתורה הילג אלה עוזין מקיימים
מזה ויש מאות ציווילידי מוגמו בעשיהם בכל שהו
וככל מה צמוקף צפעוותם מקישים מזה וכמו כל חלו
דברים שלין נס סיעור מן כתורה לקחס בכםנה
דריש פלה בכל מה צמוקף ישיה מופפות צכלו מה
שליחת ידי חוצמו להין סיעור ויש מאות שלין נס ומן
קוצע ולט עיטה מימדמת ומקיימת נחלון קוצע ולכיזון
מיומד כמו מהבת הפס ירלה הפס לו לדנק נפס
ימכרן לו והלכם צדרכיו הילג כל פעולה המבילה לידי
הבהנה לו ירלה לו לדיקות נפס יט נא ממכחלי^ט
המואה כל מאות חלו ויש צהפעולות הס עס קיוס
המואה כמו לדנק חמוץ ולכחה צדרכיו והלכה
דברים ועשרות נקדים תחת קוג זה. ונדרך מהג למחרות
מה צהמערמי נצחל דפי פימור לדכי הגר"ה צהו"ם
סימן ח' סעיף ב' סכתן וו"ל "ועוקקין במלהיכם, נ"ד
ולצון צע"ה סמחקין זכמתן וטלין ועוקקין
בעמקהם. וכןון כו', לצון הנור ומכפה רחצנו צלע
ישת נגלי הרטה. והוא מדרכי צע"ה וכי צ"י וכןנה
דלחו נגלי הרטה לגמרי קהמר שלין וזה מענין זיימת
ועוד מהין כלע ע"כ לנשות לרכו וטהר דברים הילג
צהע"פ סלהצנו מכפה דרך גנוועיס להטיל סודר חו'
טלית על רהצן כו' וטפער דה"ק צלע יהה נגלי
הרטה מעיות כו' וו"ק וכןון כו'. חכל פירוטו דחמא

וכגער קמאנחל שלל מה שמקנו חכמים ונכילים עטמדו
החל מטה רגינו פול גס אין מדרכנן. וננהול המלוי
(עילוונין כ"ה) נטה שתקן שלמה ייס ועילוונין יהלה
נט קול ותמרה חכס נוי ושם לנו, ונחו גמוקומות
המלחיס שעירובין יקלה דרכנן וידים מדרכי קופרים.
ננה קמאנחל נך שלל מה שמקנו היל מטה נקלה
דרכנן. ותמננס כנור גהרטה נך זה כדי שלג מפהונ
גמקלה מגילה בעזר שארה מקום נגייליס יקלה
דיהורייתה שעירובין דרכנן ח"פ שארה מקום שלמה
ו贊 דינו. וזו שגעלם מועלטנו ומינה לפנתה ערומים
בעזר שמליה ניטעה כי מלחה ערוס וכקיטו וליה ידע
שו נכם מהם הילו יתליך די מהסרו חצבר יחבר לנו,
לי עניין זה השוו הוה נלי ספק שנחכין לרעב ונכקה
הערוס ונתן מען למי שלין לו מען וכקוט למי שלין לו
כחות ונשיהם הפנוי שלין לו יכולת נפהטה ונרכיג מי
שלרכו לכרוך כמו שארה מפורקס נטלמוד (כתובות
ס"ז): זה לנו נכם מהם הילו די מהסרו. וסיא לאיז
המלמוד הילם מהוגר בלאני צפה וכלהון הילמת ולולו
זה לנו מיליה מגילה ואדרומה לו עס סמאות
שנהמלו למטה בקמי ונגמרה שניות (ל"ט) חיין לי
היל מות שנטטו על הר סייע מות שעמידין נחמדך
כגון מקלה מגילה מניין תלמוד לומר קיימו וקדלו קיימו
מש שנקלו והו שיחמיינו הכל מות שמקנו נגניליס
וסתמייס הילר כן. וסתמא מפני מה לנו מות עשה
שאס מדרכנן כמו שזכרנו וליה לנו גס אין מות לנו
מעה שאס מדרכנן כמו שמן צמות נכל יוס והלן שיא לאס
מגילא ונור מנוכה ומלה נרכות נכל יוס והלן שיא לאס
למנות גס אין צלנן לנו מעה דיהורייתה כך כל צניא
ותניא לא מעה מדרכנן כמו שגהלו הילמו (יגמות כ')
שניות מדרכי קופרים, וכנור שמחה נטלמוד שמלמוד
המזכנה ליקוח מות רווה זו הצעירות והלמעו מלי מות
מותה לאמור דרכי מכם, וכן שיא להו לאס למנות
צלנן היל מות חלונה שיחי מדרכי קופרים, וצלנן לה
נוןנה כל עשה דרכנן וכל לנו מעה דרכנן יאה זה
עליה להלפיס רביס וזה דבר מנוחה. צלנן כי כל מה
שארה מדרכנן לנו ימנה צלנן חלי"ג מות כי הצלנן הוא
הו כלו כמוכ גמורה כי חיין זו דבר מדרכנן כמו
שנצה. ותמננס היומס מוניס קהה שדגריש שאס
מדרכנן וועזביס קמס נגירה מהס פול עניין חי
הפקר לך נטושים פניש מהרו מי שהמלו. ננה גהרטו

ליישרים

כלין לנחל הגדלה מה נקרה מלה מקידות
וחלמנס נרמצע"ס הלאות ליום פרק ג' הילכה י"ה כתוב:
"העפ' סחין חדס מומייך לKNOWN לו טלית ולהתעטף צה
כדי שיעשה צה לילית חיין רמיי חדס חמץ שיפטו
עטמו ממואה זו, חלה לנוולם יCMDל נשים ענווי' כוכחות
המומייכת לילית כדי שיקיים מואה זו. וזכהת שתפקיד
כלין להזהר ציומר, גנחי גדול שום למלאדי חכמים
שימפהלו ווינס עטופיס", הכלי מזוהר שחמיד הוא
הבעצה לפניות מצוות הדין כיינו סחין מוייך מואה חלה
בזה עתה שמעטה וטהור דין כל קיוס מואה, ועפ"ז

זה נ' מקרי גליי הראה ומליינו נ"ק ככמה מקומות
בדרכם צפודל נקמות הראה נקדוטין פ' ה' וכלהות ס'
ב' ופ' ע"פ ופט"ז דצנת ופ"ח דצנת ונפ"ג דמ"ק
נ' נוכמתה וקודלה וכן נפ"ח דעירובין ולפי גי'
הרי"ג שם נזכרן ברכת י' ל' מהר מלגי' ערומים
ולקסוף לי פליק סודלה להיש' כו' וגס נ"ז ט"לך ה'לך
כו' מ' מדורי טהיר קור הו' מדינה לילך בגדי' הראה
וליתן מלטמרא' נפט"ז דצנת מימי לי כו' וכן נפ"ק
נקדוטין ר'ה נלי' דר'י נ' כו' ובס כמה חלי'ם ה'ל
גדרה כו' צמה' ממלה מהק' כו' ה'למה' דמומר לך
לפני ת"מ וכן נמק' ד"ה נה'ם' כ' מינוקת ובס
נקדוטין גרא' המוניה' ה'ל' דשם נקדוטין ה'פ'ר כפ'י
הכ"י מ'zos ניעות ועוד ננדלים נמ"ד כ' וכן ה'ל
לטוף' צנת כמי ריש' הו' כפ'ני' וכמ"ט נקדוטין ל"ה
מ' ר'ה נלי' דר'י נ' ה'ה כו' וכמו לפ'י מ'יח' ונפ'ג
למגילה פותח כו' ופי' נמק' קופלים נרא'ם מגולה וכן
ה'ל נקדוטין ח' ה' כפ'ני' דה'ס' ה'ל' נ'ל' נ'ל' נ'ל'
וכמ"ט נפ"ח דצנת ופ' ע"פ ונמ"ל גני' ק' ס' וה'ל'ו
כ' זמ'ין ס' ה' נ' הטרחת' עליכם כו' ומ' מ' כוונת
גע'ס וטור' טיכקה לר'טו נטלית כמ"ט וקידר עטיפתו
כו' ודרך כו' וממואר כו' ומכתה כו' ומגרך כו' ה'ל'
מ'ס' דעיטופו לה'פ'ל' ה'ל' א'יכקה לר'טו וכמ"ט ק'י'
ה'ל ק'ג' ועמ'ה' ס' ק' כ' וע'ס' ס' ה' וול'ג' דכ'נ'ר
כ' בטור' זמ' כ' מכות' הראה בתם צלקתי' וממידות
מקידות עד טימעט' וכלהן כת' מדינה ולמה' מדינה
cum'ט לדמיה' ה'פ'לו לה'פ'ל' ולה'כ'ם נ'ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה'
וכמ"ט נמ'ה' ה'ל' דכ'ה'ן י'ה' נ'ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה'
cum'ט דה'י'ו' ה'מ'ר כ' וגס נ'ג' ז' ק' ד' ק' ד' ק' ד'
ס'ג' נ'ל' ד'ו' ע' טיכקה לר'טו וכלהן נטלית ה'ו' נ'ל'
ה'ל' נ'ל' כ' מ'ג' ק'ל' כ' ו'ג' נ'ל' ד'ה'י' כ' מ'ס' ה'פ'ל'
ו'ג' כ' ו'ל'ה'ר' ה'נ'ס' ט'ל'ין' נ'ה'ס' ס'וד'ין' וכ' מ' ד'צ'נ'ם
ק'מ'ז' ה' צ'ט'ל'ת' ה'מ'ק'ו'פ'ל' ו'ע'ר'ש' ז'ס' וכמ'ט'ל' ק'י'
ס'ט' מ'כ'ט' ד'ה'י'ו' ה'מ'ר כ' וגס נ'ג' ז' ק' ד' ק' ד'
ט'ק'ט'ן מ'מ'ק'ה כ' וע' ז'ו'ג' מ'ג' ק'ל' כ' ז' וגס מ'ט'
ג'מ'ק' ס'ופ'ל'ס' ט'י'ט' ט'ק'ט'ן ה'ו'ל'י' ה'ז'כ'ה'ה'ה'
מ'ג'ו'ל'ה'ג' מ'ד'ת' ה'ק'יד'ו'ת' ה'ו' ד'ג'ג' ד'ג'ר'כ'ו'ת' ס' כ' נ'
מ'ש'מ'ע' כ'ג' ו'כ'מ'ט'ל' ק'י' מ'ז' ק'ט' ו'ג' מ'מ'ר' ה'ג'ל' נ'
ה'ט'ר'ה'ט' ה'ל'יכ'ס' כ'ג' נ'ל'מ'ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה'
מ'ג'ו'ל'ה'ג' נ'עו'ל'ס' ר'ק' ה'פ'י' ה'ג'ד'ו'ל'יס' ו'ג' נ'ע'ת' ה'מ'פ'ל'ה'ה'
ג'ג'ו'ל'ה'ג' נ'ע'ז'ר' מ'ג' ה'מ'מ'ו'ל' ס'ע'ומ'ד'יס'

המכוון היה נחל נ' כי הלוונה שימה לכל דורי המורלה
הויה מחלת מתה, והוא לילדה כסם הנכד וגונלה,
והיותה והחכלית מגען כמעיסת מדעהו מהמלכו זהה
הפקוק, חס נ' חמוץ לעצות, הנה השם נחל שחייה
מגיעה מן המנזרים כסם עזה ולח' נ' מעטה, חכל
הדעתי ח'ר למדתנו המורלה וכט האגדה מלייחומו ית'נ'
וחלודתו, הדרות האס ימדונו הלהנה כחלך גמלינו
פעמים, וכבר ידעת רוכ' מהוורה שהזירה המורלה על
הלהנה, והגנתה ח'ר ד' ח'לקיין נחל נבדך ונכל נפצע
ובכל מלך, כי צמי הצלויות והס הלהנה ופיילטה
יגיעו נטעי לדבכים, הלהנה מגיע נדועות המורלה
הכולנות האגדה מלייחום הס' על לממתה, והילטה
הגיע נכל מעשי המורלה כמו שנמלינו והן זה האגדה,
עכ'ל. הרי מפלצת להדי' נדגמי' ו'ל' ציט קיוס די'ן
כמלהות ח'ר ד' ח'לקיין מיריה.

ועל פי זה מתקיימת כל הפקוגיל צגמליה צנת כמיין
סומול דכל מותן סקחטי' נתיימי' לי, מיידי נגוניה צהין
פיינר' לעשות המועשה הלאם צהס עוזה חל עליה חלום
דין קיומו של מזוה וכמגואר צדורי רס"י ו"ל להדיין
דרקיממי מזוה תפילין צלהן הלאן ד' מזות בלה תפילין
וכן לעניין לילית עכ"ל ועיין צצ"ע טו"ח סימן לא"ז
צצמג לעניין תפילין וו"ל: "מזותן להיזומס עליו כל פIOS
הכל מפני צלרכיס גוף נקי צלה יפיח נכס וצלה יקיח
דעמו מהס ולין כל מלה יכול להזאר נכס נהגו צלה
להנימס כל פIOS ומ"מ נליך כל מלה יכול נכס
להיזומס עליו צצעת ק"ט וטפלת" ונכיהור הלאה צס
מזותן וכו', עיין צפמ"ג שמסתפק חס מן התורה חייעז
כל פIOS או מן התורה די צרגע לחמד צמניהם ומדליכנן
כל פIOS וגטלוּה עכסיו צהין לנו גוף נקי וממקין
דעיקון של דעריס דהס לה' הנימה יוס ה' כלל' נחפיין
כיטעל מ"ע ונכנית רגע עליו קיסס המזוה חכל מזוה מן
הסומודן מן התורה להיזומן עליו כל פIOS וכו' עיין צס.
ובקפר ישותם יעקב פסק דמן התורה מזותן כל פIOS
עיין צס. ועיין צטבף ה' ר' צמוכם מדגריו דמי ציודע
ציס לו גוף נקי אין לו לפטול ה' ע ממזות תפילין כל
הIOS, ופצעט לכוונתו חס יודע ציולן להזאר ה' ע ג' כ
ממקים הדעת דשיינו עכ"פ מצחוק וקלות להז' כמו
צכתנו לנעל צכלן כ"ח ע"ז, עכ"ל. (ונכמת צרחות
סיטשות יעקב מזוה' סנדראין פ"ס ע"ה יס' לדקדק

תמכרו לנו הגר"ה כמי מומל סהום ו"ל כוכב גנס
ככמו הרבה יט מלומ קיוס מליה ונכון המכבי
וגורמי המליה כל רוח השם ומקיים נמעשה זה עס
כוונתה מנות עשה כל חת ד' מלקין מילא כמו שצימר
ענין זה צמורה נוכחים חלק ג' פנ"ג והונע נט"ז כלן
וז"ל רבינו הראמץ"ס טש: אין יצמת האלס ומתנועתו
ועמקיו והו נבדו נציתו לייטינגמו ומנועתו ועמקיו
והו לפה מלך גדול, וכל דבורי והרכבת פיו לרונו
והו עס חנוי נימוי וקרובי, דבורי נמושב השםך,
ומפני זה מי יצמח נצלמות הלהטוי וטיהה היה
ההלקים נחמת, יעוז מיטיגמו וידע שסמלך הגדל
המוחוף עליו וסדרנו ממיד הו גדול מכל מלך
בצל ולב ואילו היה דוד וצלמה, ובמלך ההור שדרק
המוחוף הוא השכל השופע עליינו, סהום שדרוק מהר
בנינו ובין הס"י, וכמו שהנחנו האגנוו נחל ההור
ההאר השפיע עליוו מלמדו תלורן נלהה חור, כן נחל
סהום נענוו סהום משקיף עליינו, ונענוו הו גודל חמץ
עמנו משקיף ורואה, הס יתחר הח נט מטbris ומי לה
הלהנו נס ד' וגנן זה מלך, ודע כי מהר ידע זה
הצלמים, מגיע תלישמן שיריה והכינעה ופחד השם
וירלהמו וצוחם ממנהן צדרכיס הומםיס לה דמיוניים,
וכו' וכבר ידעת הזרים מלכת הקומה זקופה, מטוס
מלך כל ההלר נבודו, ליטע כלב נדי מלס כלבו המעצים
כלם הענן השר וכלה נך, והו נחלנו ממיד דין ידי
הצ"ה ולפני שכינתו נך ונחצוב, וגדולי מכמיינו ו"ל
שי נמנעים מלהגות לראס, נהיות השכינה מחותפת על
המלס ומוקכם חומו, וכן שי ממענייס צדרכיס לויה
הכונה, וכבר נחלנו מה שרהי נבדרו נמיעות הדרcis
נהנות, כי הלהקים נצמיים וטה על החרן על כן יהיו
בדרכן מענייס, וזה הענן השר השערותין עליה היה
הכינה ממעטי התורה כלם, כי צפרניש הפס המעצים
כלם ונענשיהם ממיד מגיע רגילות לימידים הקמידים
עד שיטלימו האלימות הלהוציא, ויפאו מתקס וילמו
ממנו וידעו מי עמם, וייעדו למ"כ מה שרהי, כבר
זהר הש"ה כי תכליות מעטי התולה כלם הו להגיע
אל ההלס וזה השפעות, השר כבר נחלנו נמוות צוש
הפרק למי שידע שהמתה חמת חיון הנעטו הלו, ר"ל
וירלהמו יתרן ונטף מדרכו, המר הס לה מצמוד
לעשות מה כל דברי הצמורה וטה שכמה זים נקפל הוה
לירלה מה השם הנגיד והנורא הוה חת ד' מלקין.

וזו נימול גס דנרי הגר"ה נמיין מ"ז טהnil
בז"ט זלכלהורה סומול לה עמו וו"ל ה"ז: "בז"ט סי' ח' צד"ה ומכתה רלהז מזוחר דמ"ל דהמקור לילך גיגלי^ו
ו; יהלך כמס"ז דהלהז הילך לעוזות גרכיו וליטול ידיו
גיגלי הרלהז כו' ופטיעו כל מגה כי הנחלים הולכים
גיגלי רלהז ממש כו' הילך סדרן הינוועיס הו שammכלך
כמי הלהז אונל מס דס כס מטייליס עוד קודר לו טלית
על רלהז וכן הצעין הרטמ"ה דנרי הצע"י כמ"ז צד"מ
ס"ז סק"ג וו"ל בז"ט לקמן סי' פ' מכםע דהמקור
לילך גיגלי הרלהז הילך שאהם וו"ל מלך על הצע"י והצעיה
זאש הכלבו דמיינו חקור לילך גיגלו הלהז רק שמדת
חמידות הו ש כל מגה לילך גיגלי הרלהז יעוז'ס צדצרו^ו
וכ"כ עוד צד"מ סי' מ' מק"ל, ובמי' מ"ז צנור כי
פלים קודר על ריש"י לימה עוגר ישראל נטפליה כי'
הצע"י וו"ל שטעס נרכח וז לפי שאלוק לילך גיגלי^ו
הלהז לדמתמע נפרק כל כתבי קי"ח כ' ואמפיו לדבורי
המפרץ שאלינו חקור כו' מ"מ מודה לדמת מקידום
הו ש כל מגה לילך גיגלי הרלהז כו' ולפי שירחן הס
קמלוועס בז' חנו מיכלין עוגר ישראל כו' וכחמת הרי
על דבר שאהם מנאג אין מיכלין נרכח לדתיהם פ"ד
לטוכה דמ"ד ע"ג לעניין ערנה חבית חנית וו ש נרכח
קמבר מנאג נגייליס הו וו שאהם ודלא מלה מקידום
לעוזות מנאג הנגייליס עכ"ז נו מיכלין ולכן גס על
הילך דרי"ה יט הרכזה דעתם שיטميد נו יזכר כמזוחר
צמום' נסוכה זס, ופ"ג לדרכות דג"ד ע"ה
ווארה"ס זס ונטוול וב"י סי' מכ"ז וו ש נהוומלייס
למנכליס זאו מפני שעיקר הילך צי"ח ימייס צאנה
חינייס לדרך עליו לנכו מה נר"מ שאלין שימיד חייך לדרך
עליו יכול לחיין ה"ע לדרך כמו שאניסים מיכלין על
ולוב כו' כ"כ התומך' נדרכות זס האל גני כמי הלהז
הס חינו מואת כלל וחץ יזכר עליו ה"ו מכםע דהו^ו
מלוח ומיזוב יתול מהילך דליהז מדס וממחיטה ערנה
וכ"כ הגר"ה קי' מ"ז מק"ב כ' גני לו מילנפת על רהצז
ולכן מיכלין ע"ז נרכח מפני ישראל מזוויס על כן
הלי' סמלוין ע"ז שיינו מואת ממס' מצה"כ על חניתה
ערנה כ' התומך' נסוכה דלט שין זומר ווונו ליון שלין
מזווין ע"ז, עכ"ל.

ולפי החלטה הצעה דרכי הגרי"ה מילויים דמלג
לליקוי חיוננו נכסיו הכספיים חכלה מיום מילוט

החולין כוונת המומפאות מגד קיוס הממואות ולמה מדין חיוג הממוות וזה נסחורה פגעות דוחס מניין מפיילין כל קיוס יש עלייו חלום קיוס הממוות מן המורה חולינעם לכו"ע).

וכפirl הומל מימי ל' דק'יממי מנות תפילין כיוון
שמיינו יוגה מ' בגנמת רגע לחם ציוס ורק קיוס
מנומו סוח כל ציוס וטפילו לדעתם כיושע"י צמدين
המולח מיזנס כל ציוס מ"מ כיוון שנגנו כלום להנימס
כל ציוס מצוות לחיז קיצה שתחיה נלהב היה יכול לנשואן
כן שפלי מה טהומלין צטו"ע שנגנו וכו' ברי הום מ'
זומן הגדמלו כמו שכתב נזיהורי הגר"ה בס ז"ל:
"נגנו וכו' כמא"ט קל"ה ועתוק' ה' ד"כ כמליטע וכו'
ולאין מימה כו".

וכיוון שלמעשה היו מיעוטם כל פירס רק נצעת מפללה וכוק"ט הרים גנס לרע שחתם היה יכול לפטור עיניו וננהוג ככלי עולמי וסוחה גם בכך ד' מהוות צנעה מפליין שפיר קהילתי מדת חמימות ולכאני קהילתי מיתמי לי וועל"פ דברי הגר"ה מזוויהרים מחד ומהין בכלהם דבריו כל הש"ג ז"ל במאש בעטיג עליון.

וניהמת י"ל עוד נדרן מידות דהרי ר' נ' סכת ביה מהו עיןיס ומליגע דר"י כו' פטור ממ"ע וחולוי סוגר כן גס ר' ט' דפטור ממ"ע וולפיו הא נ' הילך ד' למota גלע מפליין וזהו מדת מקידות. וכן בעניין מפלגה לסתיטה הרמג"ס סהילו מן המורה וגס לדעתם הרמג"ז היה כן אין לה שיעור וכן מה שלומר ר' נ' מהמן חמיט דקיממי אלה מעודות בגס צו' יט חלות קיוס מלווה מן המורה מדין עונג לו מקריה דמקליה קודש רק סקמיינס מן המורה כו' צחים פת, וכן נדין זי'ית עין ס' עין המכלה דמלגנזי הקמג'ג סוף ההלכות ניל'ת מגואר סהילין מירוב כלל על הגדס להכיה עגמו לידי חיוב מנות זי'ית הילג מיל' מדת מקידות וז"ל הרמג"ס סס: "ה'ע"פ סהילין הילס מהויביך לכהנות לו טלית ולהמעטן נא כדי שיעסה נא זי'ית חיון לרהי' נילס חמיד שיפטר עגמו ממואה וז' הילג נעלום יאטדל להיות עטוף בכוכות במחיותם זי'ית כדי שיקיים מותה זו", עכ"ל. ועי' סס בעין המכלה ד' ע"ט עמוד כ' וול' כ' כו' מהויל דין שמעמל דהגר"ה שהורכים מזה שלמרין חמיט לי דילג סגינוי ד' למוט ברגלי הרכח סדין כמי הרכח מילג ר' ספיזום וכטמור מלגנזי המורה נזוכים.

ולכן ממל צהס טהס מלידן. לי פטט רפוקה הוה
לינו כל גל מה סדרכו בו, עכ"ג.

ולכלהורה יט' לומר בדרכיו הקלאמי"ס טהו"ס קו"ר אלה נוכננים בכלל מ"ע כל ומהותה לרענן כמוך חכלן מותה זו חיין לה סייעור מן המונה, וכן די ממקומו הילן יומל מומומת חיינו חייך לנזוץ והו מהלכה למסה מימי כמנוחה נריש פלה וניקור חוליס וכוי' מקיים מותה מן המורה כל ומהנת לרענן כמוך חכלן חיון אמנה זו חיין לה סייעור חיין עלייו חייך כל זיקור חוליס וכוי' מן המורה חכלן מדרגן יט' חייך נמנות אלו ולכך חיון שיט עלייו חייך מדרגן כל מלו"ו לדג' מקור וקונכיה טה"ג כבדעת דשעוגר על דגני קופרים עוגר על עטה ולא"ת מן המורה מצוס נ"ה מקור ועל פי המורה חצר יורון ומגלה דיט' כלון חיון מן המורה מ"ד נ"ה מקור וקיים המותה כל ומהנת לרענן כמוך ומעשים אלו מוכרכיס מחייכת לדגן וקיומת דחויריהם (ומיוגה לדגן השם מן המורה נכלליםמו מ"ד עטה כל על פי המורה חצר יורון ולא"ת כל נ"ה מקור) מה שלין כן עירוני וניטמת יidis דחיכת רק חייכת לדגן כל נ"ה מקור ועטה כל על פי המורה חצר יורון חכלן ליכת כהו"ד דין קיומת דחויריהם ואכלי נ"ה מנהס טה"ג ז"ל ואף דשעוגר על חישור לדגן השם עוגר ג"כ על עטה ולא"ת מ"ד מ"ד נ"ה מקור וכו' וייל' צוה טה"ס רק מצוס עטה ולא"ת לדג' המקור וכו' ח"כ פלי' נרין למןות כל דיברי לדגן רק נמנותה חמת ולכך נ"ה מנהה חלון רק סייח שקיומת מן המורה נכסם מקום מותה החלת מ"ד נ"ה מקור וכו' טהלי מ"ד מותה לדגן יכולת לאנטול. וועיין דבר נפלטו גחלו' שמה הלוות פלה חדומה פ"ד ט"ה אכטב ז"ל: "מןניין נפרה פרק י' בגה פליגי צה' דכתיב זמוקס טפוא' חס' פה סמוקס טמל' מדבירות זה חוכלן ומסקין וכו' וכמצעי הקודש וכו' וגמוקפתה חיתול ור' מהיל' מטמיה, ויליך כייחר מדוע לנין סוכה צעודה סוכה ע"ג צהמה ר"מ מסידר חיון דמה"ה חייך יעוז'ך, ונלהה בכיוון דממעט מצוס צהנה לרוחה לאכעה וזה רלו' ליטב' כה מייקלי מצוס לאחסן על זמן האנheid ונדרגן נ"ה סייך וזה חיון דיכולים ז"ד גדול בחכמה ונמנין לאנטול התקינה עד צינח יו"ט והוא צנמ' ט' מקרי לרהי לאכעה כל' חוכל' עמה לאכפוט על האנheid חיון דכ"ד יכו"ס לאנטול ויסה מוחל' לעולות

לפיות מהן המכורה וכלי כס מליה קי ה' צמלות
 קיוס המכורה וצין לומל ולונו ווגם נדין נרכס צין
 לומל ולינו מה נמקוס ליכל חיוב על מהדר נעצומו
 כל צעטה מכורה צין לומל ולינו (ועיין זמ"ה סימן ח'
 ס"ק ב' וצט"ז י"ד ס"י ה' מק"ג וגמידות רע"ה כס
 ד"ה אבורי מנות כפרתא מצמע ועיין צפפר עמק
 נרכס עמוד כ"ה וננהר מטה להגרמא"ד ז"ל מ"כ נזה
 ודו"ק) ואוג צין לומל עוטר ישלה נמפללה כיוון
 שיט כלין מלות קיוס מליה מן המכורה.

ולפי זה יט' לומר שכל המאות לדגון מה לי ומי
מייצין לנווטס מן התרבות חכלה מה עוצמן מל עליasses
חלות דין קיומל כל מליה מן התרבות שלין יורטן
וילזען קדוע מן התרבות כגו מה שקהטיב נעל פהכלות
נימס חכליים וביקור חולים קדורת מתייס והלצותם
ערומיים שכולס נוכנים כדין גמילת מקדים צמאות חלו
כל די ממוקרו וככלת נדרכו ולחצמת לרען כמוון
כמגואר באהנות הרמן"ן ועיין במאגרת למחרת מה
שכתב על דברי הרמן"ן וז"ל: ומ"ש עוד כי צ"ג
הוילם חלו המאות מסדרה נפקוק וסודעת נאס מה
סדרן וגוי, ה"כ שוח אין עליו קויטל כל שברי גס הרכז
פואיה חלו המאות מושלחת נדרכו שפאניה דהאי קלה
נדחי שוח לנווטס כל חלה המאות כדרך שאוה ממנוג
עס צרייתיו צרמים. חמנס צפ' י"ד מהלכות חכלה מהמר
כל חלה סמאות הס מדוריasset. שכם וו"ל, מאות עטה
כל דנריasset לנקר חולים ולנחים חכליים ולהוילם המת
ולהנאים הכללה ולנות פהומאים ולהמתעך נכל דרכי
שקדורה נטהה על הכתף ולילך נפנוי ולספוד ולמפור
ולקנור, וכן נצמת הכללה וטהמן ולמעuds נכל לרכיבasset,
וחלו כן גמילות מקדים שנגופו צחין נאס ציעור מה
ע"פ כלל מאות חלו מדוריasset הרי כן נכל ולחצמת
לרען כמוון, כל שגדלים צהמה רווה ציעזטו חומס נך
חהרים עטה חומס נהמיך צמורה ונמאות עכ"ל, ויט
נתמוה על דבריו חלה דמיהר צהום מודה כי הס נכל
וחצמת לרען כמוון ומה שומר הס מדוריasset והלה
הס המכמים יפלצ'ו לנו חמת ממאות הכתונות צמורה
על זה לא נמלר כי הס גס כן לדגנן. ולפי דעתמי כי
בטועס צהמאל נאס צאס גס כן מדרגנן וזה נפי
סדרואה חמת נהמת למאות שפאניה מפקוק וסודעת
הס חם סדרן וגוי ולג מפקוק ולחצמת לרען כמוון,

מקיע הינו כדי סלה יעזור על תיקור ממור כגן
סמל יעכירנו ומחלל סנתו לו מזום תיקור שעתנו חבל
צחותו מעשה נטעות סייג ולסקיעו חותמו עשה כהכה
מזכוס סמל יעזור הזמן ולו יקרלה ק"ט עזוז סייג סלה
יקרלה ק"ט חמר חותם זה נג מליינו ע"כ וכן מלחמי
כחות צמות טהנת הרוי, חבל לפי כתירוץ פניל ג"ל
כרך"י לדג גומי בקער וכו' דגם נתקטרת עזוז
חכמים סייג נחותו מזוזה סלה יקער חמר חותם מזום
סמל יעזור וכו' זכרמן"ס פ"ד מה מעשה קריניות
ה"ב כמג כדי להזכיר מן הפתיעה למזרו חכמים שלין
מקערין הטימוריין והינגי בעולה מלך עד מות לילה
ע"כ.

וילע"ד לכלוחורה יט לדקק על רכינו יונה דמגילה רה"י דיט כה ניד מכמים לפוטרו ממלאה דמלוייתן מלוד ומדין ציינית למה שבנה עREL והולה וכו' לפוטרו מפקת, וכן הlein ונו"ל דהרי הלי' מזרמי מזוזה צפ"ס הוו"מ סי' מקפ"ס רקטה כל תקיע' היה טבאות מזוזים צמיה יתקון כל שיל וחלמיות לה גזו ציו"ט וכו' לאם למכםיס לנטל דבר מורה צבב ואל מעשה ומתרץ למכםיס דלעט הילע מורה צבב ואל מעשה שבנוי הכל היכל דליקון הילע האוצר מורה כגן חי' מפקמים חת הניג דליקון מורה נצעה שמקפת חת הניג הילע צמתקיעת צופר נצעה דמייקר המורה לרוגן, מקיים מורה דליהו"ת דומה סגולת מהר"מ מקדין ציינית ומצתה יעכירנו, ולפי ענ"ד סגולת מהרלה"מ שי' סגולת האלהותוניס דהרכ"ז פ"ד דהרכ"ז על ממניתן צופר צל ר"ה חי' מעבירות עלי' שהמתה בתמום וחין מפקחין וכו', כמו הילע'ן מסוס דלעט טו' צעידי' לדעידנה לעוגר על לרוגן נל' מקיים העשה, ועל זה הייחוד גונה הרכ"מ דליקון נל' מקיים העשה צעודי' על לרוגן כמו צפוקע ציו"ט צמתקיים העשה נצעה צעודי' על צבאות צמיה יתקון כל שיט צוה לה חמלין צבב ואל מעשה ונכוויס דברי מהרלה"מ ז"ע. וכטבורה צל הרכ"ז נלען"ד נהי דהמוריין דקיגיס שטעו חכמים כי' כען ונכנת דג' ג' חכל' נל' עדיף מל' מעשה דליהו"ת, וצכל' מעשה דליהו"ת גילה לנו המורה כלוחים ציינית לעשה דומה כל' מעשה, ונכזותי' ונקייגיס חי'

צגנת ו"ט, משלו"כ צכלן שפוח על הפה מהינו טהור
שחכמים טמוהו"ו עכ"ל. מה צול"כ ריכל קיומל כל
מעטה זו יט עליה חלהות דין מוגה מן המורה שפייר
קחצינ פס"ג מעטה זו כמנין סמאות דניש דמיונל כל
מעטה זו יכולת לאכטל האן קיומל כל מעטה זו והוא
למוגה לעולס ונמיהו דמוגה לרבען שמנה פס"ג שמיין
מורכבת מהווע דרבען וקיוס דמליעית רק חלק ממינו
יכול לאכטל ולטן כוונת.

ונענין זה למתרמי נפוס לריבטן לדב' נחמד עין
צמפר מי נחל מיס חייס על גרכות מה שכתוב לפה
שיטות הרטזוניס נענין דין קר"א עד מנות וו"ל:
"תלמידי רצינו יונה הכהן לרבען דהמלו דהפילו
בדיעבד חיינו יוון הילג עד מנות לה עבד מנות מה יהל
ליינו שיחס נחלמר לנו יקרה כיוון דק"א חווילן מן המורה
שהן יכולין מכמים לפוטרו, וו"ה דמקירלה המכמים
דוחמר מנות קולח מומה נחל גרכות דרכנן דרכנן
יכולין כן צפaken למןוע שניהם ייחמר מותן נבל ק"א
שיטה דחוירית קולח מומה כל הלילה, ונלהה למויר
ברכ' נבו דמקירלה לרבען שפילו ק"א לר"מ טהור מן
הthora כל הלילה חיינו קולח מומה מהר מנות טיכולין
מכמים לפוטרו ממנות עטה כל זמן מס' סייג לו
מטעס קיס במות עטמה כמו גלגולך דהו דחוירית
בזוס רלהון וו'ס חל יוס לרלהון צבנת פטולה מכמים
מטעס גוירה דטהון יעבירנו וגס קדין צליית שעפ"י
שטהורה מיננה מותה צליית וטהירה כלמים נענין
ליית שפילו כי פטורו מומו בית טמחי מטעס גוירה
רכחות לילה כלמלר שאעפ"י טהרה היה לנכח מומו זיוס
מטעיג להטיל זו ליית מן הthora שפילו כי פטורו
מומו בית טמחי לנכחו צלה זיית קרי צחיין מן הthora
שלה נכח טלית כל פצמן זיוס נלה זיית וופילו כי
פטרו מומו בית טמחי לנכחו צלה מצלמת מטעס גוירה
דטהון ינכח מומו כלילה ויעדור על נלה חנכח שאענינו
וזהה הלהה כב"א ע"כ, וקצת על כס מפורשים
דקכרי דק"א כיוון דהו דחוירית חייזר יכמות פט דיש כה
לעשות סייג הלה גמליה ערוכה שייח' יכמות פט דיש כה
צד מכמים לעקור דבר מן הthora נכח ומלה מעטה
מערל וזהה וויאומל ומדין צליית וככתי עלה צופר
ולולג עיי"א דף פ"ט ודף ג' ע"ב. והగהון ר' יעקב
ג"ב נספפו ולע יעקב מחרץ ה' לדמויו המכמים

ועתה שיטנה נטהלה דוקה כלום על ידי פצעה מצל הס
טהה על ידי פצעה זוגlein טטה דומה ל"ת ועטה מה
טהה נטהלה וכחן הרי קדמיה כיון על ידי פצעה ומק
שמושגן טהין וזה עניין ממש לעטה דומה לנו מעטה כלום
טהלי וזה גופל מיקנו חלום טהנו הוומרים זכרון לנו יותר
גדול מלומ מקומות טהן וכיון דממילה מכח עטה ול"ת
טהה לנו עדיף כמן יותר מצהיר עטה לנו מעטה מה
טהזה גופל מיקנו כמן נגד העטה וכמגמי לפוס ריבטה
טטה געלם.

סימן כו

ישוב דברי הרמב"ם פ"ז מנזרות הט"ז

באוור חריף בדברי הכם והמגדל עוז אשר לכואורה
נוrain בדברי סתירה.

ברמג'ס נפ"ז מל' נארום הילכה ט"ז כתוב וו"ל: "זילל כו מותר במלחמות מזוה נזר שנטען ונכללה מלחמותם במקור ימי ניוירות קלי ושהמלחמות כל שערו שארית מלחמותם מזוה עתה שנחלמה נמלולע וגלהה חת כל שערו וגלו. וכל מקום שלמה מזוה מזוה עתה ולה מלחמה חת כל שערו חת יכול לקיים חת אוניות מוטב והם להו יתנו עתה וידחה חת לה מעטה. ואלה נזיר שגלח בימי נרו עדר על לה מעטה ועתה שנחלמה קדומות ייה גדל פרען שער לרשותו וככל מקום אין עתה דומה לה מעטה ועתה ולמה דומה עתה כל מלחמת הנגע לנויות מפני שכך נטמה נזיר נערעת וימי חלטו אין עולין לו כמו שזכרנו. והרי אין קדומות בזאת. ובטל השעה מהלו ולה נטהר חלול לה מעטה שארית מער לה יעוזר על לרשותו ולפיכך לה עתה כל מלחמת הערעת ודמה חותמו". וכשagnet הרהנ"ד כתוב וו"ל: "ולפיכך לה עתה כל מלחמת הערעת ודמה חותמו. ה"ה אני צונה נרתק מק' יכמום מזוס דבוח ליה להו ועתה ציינו נטהלה ושינו ליקיל". וככ"מ כתוב וו"ל: "וומ"ט ואלה נזיר שגילה רקיין". עדר על לה עתה כו', כתוב הרהנ"ד לפיכך לה עתה כל מלחמת הערעת ודמה חותמו, ה"ה אני צונה נרתק מק' יכמום וכו'. וו"ל דתני טעמי הילך כמיימת

המג'וס דומה יהומס, וכוכב היל"ן דגעטה דומה היל' מעתה, למליין נצמת ד' קל"ג ע"כ חמל ר"ה פיכיה למליין עטה דל"ת דוקה פיכיה דגעידי"י בערך מה הילמו מקיס העטה זו דומה העטה היל' מעטה הכל נמי זמייגי דרכנן פיכיה לדג מקיס העטה דעתינו לעוקר השנות זו הקיגז היל' למלו חכמים טב ואל מעטה היל' פיכיה דעתינו לעודר על דרכנן מקיס העטה זו עוקר העטה שליטו דרכנן ולג למלו חכמים טוח"ת לכל מה דמיון כען דחווייתם זה פכרת היל"ן ויל', ולפ"ז מוצן יציע סורת ק"י"מ ודנדי' קדשו לרגינו יונה ו"ע לי"מ סדרי סורת היל"ן ורלה"מ להל' לחמי רצנן טב ואל מעטה קיינו היל' למלו מקיס העטה נטעה שעובד על גב מעטה היל' יכוליס לעוקר העטה בכיה מקדים פיכיה העטה היל' נטב ואל מעטה ממסוס בכיה מקדים פיכיה כלו חכמים נפטור למלו היל' צעה שעודר על דנדי' חכמים דחיינו כסקוריה ק"ט מהר מנות מקיס העטה ולחכמים היל' נטס כה היל' צלה' דעתינו היל' בכיה צעה שעודר על ד"ה מקיס מיל' עטה ולג' היל' כען לחוייתם, ועל זה הקדשו הנטיב לרינו יונה דיט כה ציד חכמים לעוקר העטה נטוח"ת היל' דעתינו, מ"ה מאי' רלה' מאי' תלמי סדין נזירות ושם עבדינו למסוס מדוקיק להיפלו דעתינו' דעקר הקיגז היל' צנות מקיס העטה נמי למלי' רצנן טב ואל מעטה כקוט"י הפל"ה על רלה'ת, נמי סורת ק"י"מ היה סורת היל"ן ולה' ממה צמדמה לרינו יונה כי' קוטיית פל"ה על מסר"מ ודוק"ק יציע כי נכוון, עכ"ל.

וְמִנְסָה כֶּרֶן נַדְרָצָמוֹי הַמּוֹנֵחַ שְׁמִינִית הַרְמָגָן סֶלֶת
מִקְוָר שׂוֹם מִן הַמּוֹרָה סָבוֹת נַקּוֹנָץ שְׁעִירָם קִימָן סָמָעַט
חוֹת יְבָשָׁה וְעַמְּכָא לְמַלְךָ נַרְיךָ לְוֹמֵר דָהָיו כְּעַיִן
לְחוֹרְיִימָה חֲלָה דָהָוּ לְחוֹרְיִימָה מִמְּצָה וְנוֹכוֹנוֹ דְנָכִי
הַמְּחַכֵּר מֵי צָהָר, חֲלָה לְלַכְּחוֹרָה כָּל דְּבָרָיו הָס עַוּות
שְׁהָרִי הַעֲוֹדָר עַל לְרָכְנָן טוֹנָר עַל עַזָּה דָעֵל פִי הַמּוֹרָה
חֲצָר יְוֹרָק וְלָמָעָה דָלָה מִקְוָר וְלָמָעָה דָוָחָה לְמַ
עַזָּה וְעַזָּה. הַמְּנָסָה נַרְחָה כַּיּוֹן דְבִּידָוּ סָל בִּית דִין לְגַטְלָ
מִקְנָמָס הוּא סְנַיְדָר לְחַמְרָל שְׁגָדוֹל נַחֲמָה וְגַמְנִין הַיְכָה
כְעַזָּה וְלָמָעָה צִיטָנָה צְהָלָגָה שְׁפִיל דָוָחָה הַמּוֹמָה וְצְהָמָת
הַלִּי גָס דָעַת לְצִיְינָה יוֹנָה סָלָמָה מִקְוָר שׂוֹם מִן הַמּוֹרָה כְּמוֹ
שְׁהַוּגָל אֶס נַקּוֹנָץ שְׁעִירָת וְנַחְמָת יְסָקָעֵיל לְפִי מַה
שְׁמִידָתָן נַגְלוֹרָן טָעַס דָבָר מַיְגָע עַבְדָל דָעַזָּה דָמָה לְיַמָּה